

Kui su koer on Nipernaadi

Mida teha, kui koer kipub kodunt ära jooksuma? Kas sellist asja on võimalik kutsikat võttes ennetada? Oleneb see tõust?

Marju Harjumaalt

Vastab

ELO ODRES

kenneli Põhjatäht omanik, ühe Nipernaadi-koera perenaine

Viimased kaks talve on olnud koeraomanikele keerulised. Lumerohkuse tõttu on tänavale hulkuma pääsenud ka seni koduhoidvad koerad. Kõrge lumi "tõstab" koerad madalamate aedadega samale kõrgusele. Hoovis kõrvale loobitud lumi kuhjatakse hunnikutesse ja kui hunnik jääb aia kõrvale, on koeral lihtne sealtkaudu vabadusse hüpata.

Lume sulades peaksid talvel rändama pääsenud koerte omanikud olema endiselt valvel: võib juhtuda, et teie koer sai vabaduse maitse suhu ja üritab ka suvel aiast väljapääsu leida.

Koera hulkuma hakkamist tulevikus on võimalik vältida. Kui elate aiaga ümbritsetud majas, tuleks aed enne kutsika kojutoomist kriitilise pilguga üle vaadata. Parim, mida te teha saate, on mitte lasta kutsikal vabaduse maitset tunda. Likvideerige kõik augud nii aia sees kui all! Räägin praegu omaenda vigade põhjal. Kui meie pere esimene kutsikas majja tuli, polnud aial väravat ees. Kutsikaga õues olles

libises tähelepanu aeg-ajalt viieks minutiks mujale ja koer jõudis selle aja sees tänavale kolama minna.

Kui värav ette sai, avastas aiatagusest põnevast maailmast haisu ninna saanud koer paarikümne meetrise lõigu väljaveninud võrkaeda, kust alt mahtus läbi pugema. Lõime võrguservad vaiadega maasse kinni. Koer topis nina niikaua võrgu alla, kuni leidis koha, kust venitades ja kangutades lõpuks läbi pääses.

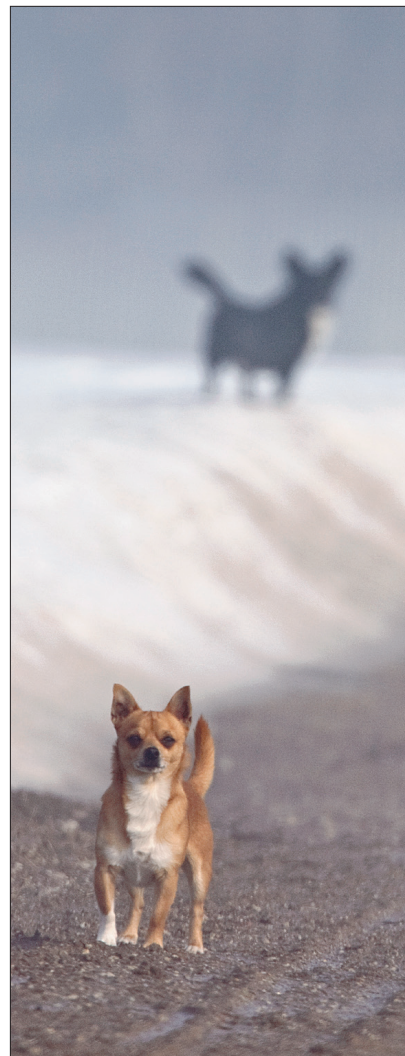
Ehitasime uue aia, trimmis võrgu ja alt sokliga. Töömehed jätsid sokli ja võrgu vahele 3 cm vahet. Sealt mahtus ninaga kangutades kenasti läbi. Kutsusime töömehed tagasi ja lasksime võrgu alla lasta. Kuna postivahed olid piisavalt pikad, polnud ka sellest abi. Lõime võrguserva igast postivahest kahest kohast vaiadega kinni.

Koer hakkas seepeale mujalt aia alt käike kaevama. Lõikasime vana aia võrgu pooleks ja lõime saadud võrguribad aia alumisse serva, nii et võrk jäi umbes poole meetri pikkuselt maa peale ning muru kasvas sellest läbi.

Arvan, et kogu see jant oleks meil olemata olnud, kui oleksime juba enne koera võtmist värava ette pannud ja väljaveninud võrguga aiaosa välja vahetanud. Kui koer ei ole oma-päi hulkumas käinud, ei oska ta seda ka tahta. Koeraga vägikaigast vedades oli meil perioode, kui ta mitu kuud välja ei pääsenud. Esimestel päevadel pärast järjekordse läbipääsu sulgemist käis ta närviliselt mööda aiaääri ja otisis nõrku kohti.

Olen näinud oma koera peaga vastu aialippe tagumas, lootes neid naeltest lahti lüüa. Kui ta välja ei pääsenud, rahunes maha ega kippunudki enam eriti kusagile. Tavaliselt oli mõni tugev erguti, nagu äike või teine koer tänaval, mis sundis teda jälle rohkem pingutama.

Lahendasime koera hulkumise probleemi lõpuks aedikuga. 4x4m aedikust aianurgas ei pääse koer mingil viisil välja. Katus on peal ja all kivi-plokkidest põrand. Meie kodunt ära

olles on koer aedikus ja kodus olles hoiame tal kogu aeg silma peal.

Kui te elate küll majas, aga sellel pole aeda ümber (või ei ole see koerakindel), peate arvestama, et sisuliselt on tegu koera võtmisega korterisse. Koer peab olema toas kinni ja õue pääseb ainult pererahva järelevalve all.

Käega katsutava ja silmaga nähtava aia asemel võib paigaldada ka raadiopiirde, nii lisaks füüsilisele tõkkele (aiale) kui ka ilma.

Üksikutes kohtades elavad inimesed peavad oma koeri sageli vabalt ka siis, kui majal aeda ümber ei ole. Selline koerapidamisviis on rangelt võttes ebaseaduslik. Samuti kaasnevad sellega riskid, et koer ühel hetkel näiteks metslooma taga ajama läheb, maha lastakse, kodunt kaugele sattudes ära eksib või auto alla jääb. Või kui tegu on tõukoeraga või lihtsalt ilusa koeraga, siis ka ära varastatakse. Ühtegi kelgu- või jahikoera ma küll ei julgeks sel viisil pidada, ja ühtegi isast koera tõust hoolimata ka mitte.